

Історія Джексона

Джексон виріс у сім'ї вірних членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. У нього є люблячі батьки, і він особливо близький зі своєю сестрою Селеною.

Джексон любить євангелію і має свідчення про Ісуса Христа та Відновлення. Він веселий і дружелюбний. Однак нещодавно його життєрадісність зникла і він став сумним і дуже замкненим у собі. У Джексона є секрет, і він не знає, що робити з ним.

Скільки він себе пам'ятає, йому більше подобалися чоловіки, ніж жінки. Багато років він намагався ігнорувати ці почуття або прикидатися, що їх не існує. Через те що цю тему ніколи не обговорювали вдома, він відчував, що говорити про неї було заборонено. Час від часу його друзі дозволяли собі зневажливі коментарі про людей з іншою сексуальною орієнтацією. Все, що він чує від вчителів та провідників Церкви,—це те, що гомосексуалізм є серйозним гріхом.

Перед своєю місією Джексон часто благав Бога забрати цей його потяг до чоловіків. Він був впевнений, що якщо він відслужить на місії, то його почуття зміняться. Однак з того часу, як він закінчив місію, він все ще мав потяг до чоловіків. Джексон відчайдушно хоче з кимось поговорити, але страх змушує його мовчати.

Селена помітила, що він емоційно віддалився від їхньої сім'ї. Вона може бачити біль в його очах. Вона молилася за Джексона, щоб знати, як йому допомогти.

Цього ранку Селена спитала Джексона, чи можуть вони прогулятися разом. Він неохоче погодився. Під час прогулянки вони говорили про повсякденні справи. Селена навіть викликала усмішку на обличчі Джексона. Врешті-решт Селена сказала: “Джексоне, я знаю, що щось не так. Я бачу це у твоїх очах. Будь ласка, скажи мені. Я дуже хвилююся за тебе”.

Джексон довго стояв мовчки. По його щоках побігли сльози. Нарешті, з глибини вирвався потік емоцій, і він тремтячим голосом сказав: “Селено, я гей і був ним стільки, скільки себе пам'ятаю. Не знаю, що мені робити. Я боюся того, що скажуть мама і тато, коли дізнаються. Решта нашої сім'ї буде соромитися мене? А мої друзі ще дружитимуть зі мною, якщо дізнаються, що я—гей? Що станеться з моїм членством у Церкві, якщо я скажу про це єпископу? Я не розумію, як я коли-небудь зможу бути щасливим і мати сім'ю. Я відчуваю, неначе Бог залишив мене”.

Джексон схилив голову і втупився в землю. Після довгої паузи він тихо промовив: “Селено, мені шкода, що я розчарував тебе. Будь ласка, не кажи нікому. Я відчував себе таким розгубленим і спантеличеним”.

Запитання для обговорення

1. Які почуття у вас виникають, коли ви думаєте про Джексона? Чому може бути важко говорити про потяг до осіб своєї статі з членом сім'ї, близьким другом чи церковним провідником?
2. Що би ви відчували, якби були Селеною? Що може зробити Селена, щоб відреагувати з розумінням і співчуттям?
3. Як правильне розуміння Господніх вчень про потяг до осіб своєї статі може допомогти і Селені, і Джексону? Чому іноді буває важко прийняти ці вчення?
4. Як Джексон та Селена можуть подивитися на потяг до осіб своєї статі з точки зору вічної перспективи?
5. До кого може звернутися Джексон, щоб отримати додаткові настанови, заохочення та допомогу?